

[A. M. Hansen.]

et ottende Skoleaar, en Klasse, hvor der gives Undervisning til et Antal Elever, svarende til det, der skal til for at danne en stats- og skolefondsunderstøttet Aftenskole, skal der kunne gives et vist Tilskud. Jeg kan ikke faa Plads for denne Forargelse. Jeg synes netop, det er godt, at man yder et Tilskud til ad frivillig Vej at faa denne videregaaende Undervisning prøvet ogsaa ude paa Landet. Jeg hilser derfor med Glæde, at der i Lovforslaget er indsat en Paragraf, der har den Opgave at opmuntre hertil. Kommunerne er jo her ganske frit stillet.

Jeg vil gerne med Hensyn til Fagene sige, at jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens Udtalelse om disse Trækbasuner og andre Instrumenter, men Udtalelsen strejfede lige et af de Fag, som jeg har en hel Del tilovers for, fordi jeg synes, det er stærkt paakrævet. Lovforslaget indeholder den Bestemmelse, som ogsaa findes i den nugældende Lov, at Gymnastik og Sang kun maa indgaa med indtil en Trediedel af de Undervisningstimer, der kræver særligt Arbejde fra Elevernes Side. Jeg tænker her særlig paa Sangen, for Gymnastikken klarer sig nok.

Ser vi paa Ungdoms- og Aftenskolernes Opgave, maa jeg mene, at det at faa Unddommen til at synge vore Folkesange vilde være en kulturel Vinding af stor Værdi. Der synges alt for lidt i Danmark i vor Tid. Der fløjtes meget, for Jazzmelodier egner sig bedst til Fløjtetoner. Er der noget, der skal synges, saa bliver det højst til Forsøg paa med Snøvletone uden Ord at efterligne Saxofonens Grædetoner, og lyder der endelig Ord til Sangene, ja, saa er det i aldeles overvejende Grad Refrænerne kælnede Ord. Alt dette kan jo være meget godt for dem, der nu har Smag for det; men mon der vil være en eneste, der vil paastaa, at dette indeholder det fjerneste Stænk af kulturelle Værdier? Sammenlign hermed den Skat, vi har i vore folkelige Sange, Sange, som gaar helt op til vor Tid, og hvortil der af vor Tids moderne Tonekunstnere er sat ganske tidssvarende Melodier, Melodier, der er meget letfattede og letsyngelige.

Jeg tror nok, det var værd, at Ungdomsskoler og Aftenskoler ogsaa paatog sig den Opgave stærkt og levende at faa denne Folke-

sang i Gang. Man ser, at Folk rundt om i Hjemmene gennem Radioen og gennem Grammofonen hører de skrattende Jazzmelodier i en Uendelighed. Men der er Grænser for, hvad man kan rumme af Toner og Melodier, og derfor fortrænges den gode, rige, kulturelle, folkelige Sang. Jeg er vis paa, at der er Tusinder, ja Titusinder af Lyttere, der med Glæde lukker op for deres Radio, naar Sangaftrnerne under Ledelse af Oluf Ring finder Stedovre paa Skaarup Seminarium, hvor man søger at lære den danske Befolkning at synge de nye Sange paa de nye Melodier. Det er aandelige Værdier, og den eneste Maade, hvorpaa man kan komme hele Jazzuvasenet til Livs, er netop den at give noget godt i Stedet for. Derfor mener jeg, at den Aftenskole og Ungdomsskole, i hvilken der er en Lærer, som har Interesse for, og som lægger Vægt og Vind paa Folkesangene og ogsaa paa den flerstemmige Sang, skulde have Mulighed for at faa Tilskud, uden at man begrænser dette Fag mere end saa mange af de andre Fag.

Jeg har gerne villet sige dette, fordi jeg har lagt Mærke til, at man rundt omkring i vort Land begynder at samle Ungdommen netop for at lære den Kærlighed til den dyre Skat, vi har igennem vore Folkelmelodier. Det, at man er begyndt paa dette, det, at man har taget Folkesangene op, saa de ogsaa faar Plads i Radioen, viser efter min Mening, at dette Omraade har en Betydning, der gør, at man ikke burde føre Sangen, heller ikke den flerstemmige, ind under denne Begrænsning. Men jeg skal indrømme, at dette er et Hjertesuk om en Sag, som ligger, om ikke uden for det Spørgsmaal, vi her behandler, saa dog i Udkanten. Men jeg har benyttet Lejligheden til at komme med dette Hjertesuk.

I øvrigt vil jeg sige, at de Ændringer, som foreslaas gennem dette Lovforslag, vil jeg se velvilligt paa, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Hvad angaar det andet Lovforslag, Lovforslaget om Statstilskud til private Efterskoler, vil jeg gerne sige, at jeg for mit Vedkommende godt kan indrømme det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, at det vilde have været tilfredsstillende, om man kunde have imødekommet de Ønsker, der er fremført fra Foreningen for private Efterskoler om et